

Kviller hö, Gbggs o. Poth. l.

Äldst Kvilda av for. kvild 'framkvällande
äls'; urspr. ett gårdensnamn.

Namnet av de äsk, som invid gårdens sam-
manflyta.

H. Noreen: Spr. Studier III, s. 107.

R.O. 1950